

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. G.
przy uczestnictwie R. P.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 10 maja 2017 r., sygn. akt III Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kwotę 4050 zł
(cztery tysiące pięćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w N. w sprawie o zniesienie współwłasności zmienił zaskarżone apelacją postanowienie Sądu Rejonowego w N. z dnia 19 sierpnia 2014 r.

Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, wskazując, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż Sąd Okręgowy „w sposób sprzeczny z prawem, treścią opinii biegłego i ustalonym stanem faktycznym dokonał podziału gospodarstwa rolnego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącej, że skarga jest oczywiście uzasadniona, to powinna ona w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić wskazujące na to argumenty. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżąca wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.).

Przyczyna kasacyjna przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tj. oczywista zasadność skargi, ma na celu eliminowanie orzeczeń oczywiście błędnych, rażąco wadliwych, sprzecznych z prawem „na pierwszy rzut oka”, bez potrzeby głębszych dociekań lub rozważań. Tak rozumianej przyczyny kasacyjnej nie wykazano, a jej uzasadnienie, a także sposób stawiana zarzutów kasacyjnych wskazuje, że skarga została wycelowana w ustalenia faktyczne oraz stanowi polemikę z opartą na dowodach argumentację Sądu Okręgowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

jw

r.g.